

Щенячі пригоди

КУПИТИ

Вчителька драматичного гуртка Амелії та Сема привозить до ветеринарної лікарні «Ковчег» своє щеня із гіпсовою пов'язкою на лапці. Ветеринари знімають гіпс, однак Оскар не стає на лапку. Виявляється йому потрібна тривала реабілітація. У міс Сакс обмаль часу, адже в школі саме йде підготовка до вистави «Чарівник з країни Оз», у якій Амелія отримала головну роль. Чи вистачить дівчинці часу, щоб знайти спосіб допомогти крихітному тер'єрчику?

Чому варто читати:

Добрі та захоплюючі історії з серії «Історії порятунку» навчають дітей ставитися до тварин зі співчуттям, повагою та любов'ю. У Великобританії в цій серії видано вже понад 2 мільйони примірників книг.

Люсі Деніелс

ІСТОРІЇ ПОРЯТУНКУ

Щенячі пригоди

Люсі Деніелс

ІСТОРІЇ ПОРЯТУНКУ

Щенячі пригоди

Lucy Daniels
Animal Ark
DOGGIE DRAMA

Published by arrangement with
The Van Lear Agency LLC

Особлива подяка Джанет Бінгем
за Джека та Скарлетт

Люсі Деніелс
Щенячі пригоди [Другий цикл. Книга п'ята]
Серія «Історії порятунку»

Перевод з англ. *Аліни Комісарової*

© Working Partners Ltd, текст, 2019

© Working Partners Ltd, ілюстрації, 2019

© ПП «АССА», 2020

© Панченко О. І., художнє оформлення, 2019

© mrgaser, e-pub, 2022

ISBN 978-617-7661-78-7

Аннотація

Учителька драматичного гуртка Амелії та Сема привозить до ветеринарної лікарні «Ковчег» своє щеня із гіпсовою пов'язкою на лапці. Ветеринари знімають гіпс, однак Оскар не стає на лапку. Виявляється, йому потрібна тривала реабілітація. У міс Сакс обмаль часу, адже в школі саме йде підготовка до вистави «Чарівник з країни Оз», у якій Амелія отримала головну роль. Чи вистачить дівчинці часу, щоб знайти спосіб допомогти крихітному тер'єрчику?

Ця книга належить **Видавництво «АССА», м. Харків.**

Розділ перший

Амелія Гейвуд відчувала гордість, коли споглядала вивіску біля дверей кам'яного будинку: «КОВЧЕГ, ВЕТЕРИНАРНА ЛІКАРНЯ».

«Моя мрія здійснилася!»

Відтоді, як дівчинка кілька місяців тому переїхала до Велфорда, вона хотіла допомагати в «Ковчезі». Спочатку містер і місіс Гоуп, ветеринари, яким належала ця лікарня, думали, що Амелія замала для цього. Але разом зі своїм другом Семом вона довела, що подружжя помиляється. Тепер Сем та Амелія — офіційні волонтери в «Ковчезі» й допомагають там на вихідних, а іноді — зранку перед школою.

— Я запізнився?

Амелія обернулася і побачила Сема, який вискочив із-за рогу і підбіг до неї зі шкільним рюкзаком на плечі.

— Не поспішай, ми прийшли зарано, — вигукнула вона.

— Я ніяк не міг втекти з дому, — захекано відповів хлопчик. — Мак постійно намагався побігти за мною.

Мак — це милий тер'єрик Сема.

— Можливо, він засмутився через те, що не зміг піти з тобою, — засміялася Амелія. — Але сьогодні у нас дуже багато справ: тварини потребують допомоги.

— Точно! — сказала місіс Гоуп, підіймаючись сходами за дітьми. Її руді кучері підстрибували з кожним кроком. Лікарка відчинила двері, і вони зайшли до порожньої приймальні, поки містер Гоуп паркувався.

— Що нам потрібно зробити насамперед? — нетерпляче запитала Амелія.

Місіс Гоуп усміхнулася:

— Ви можете почати з прибирання у тваринному готелі.

Так ветеринари називали місце, де тваринки залишалися певний час до повного одужання. Саме там колись перебувала Зірочка зі своєю мамою та іншими кошенятами, коли вони були ще зовсім крихітними. Діти доглядали за ними. А тепер Зірочка — домашня улюблениця Амелії!

Джулія Камінські, адміністраторка «Ковчегу», прибула на робоче місце одразу за містером Гоупом, піднявшись пандусом на інвалідному візку.

— Привіт, друзі! — усміхнулася вона до Амелії та Сема і ввімкнула комп'ютер на рецепції.

— Я піду підготуюся до прийому першого пацієнта, — сказала місіс Гоуп. — Джуліє, перевір електронну пошту, будь ласка. — Звернулася вона до адміністраторки. — І повідом, якщо там є щось термінове.

— Добре, — відповіла Джулія.

Місіс Гоуп пішла до свого кабінету, а Амелія та Сем попрямували коридором разом з містером Гоупом до готелю, минаючи оглядові кімнати. Тільки-но вони переступили поріг готелю, як почули дивний голос: «Неслухняний хлопчик! Який же ти неслухняний хлопчик!»

— Хто це говорить? — запитав Сем, підскачівши від несподіванки.

Амелія розреготалася, адже зрозуміла, що це лунає голос яскравої зеленої папуги, що сидить у великій клітці. Вона зазирнула всередину, щоб розгледіти пташку, і помітила пов'язку навколо її крила.

— Pozнайомтеся з Геббі, — сказав містер Гоуп. — Вона врізалася у вікно і зламала крило.

А потім ветеринар вказав на сірого кролика з перев'язаним животиком, який дрімав на купці соломи.

— Хоппі видалили пухлину на шлунку. А в Клементини хвора ніжка, — закінчив він, вказуючи на черепаху в акваріумі.

— Бідолашні, — промовив Сем.

— Усі вони вже одужують, — заспокоїв дітей містер Гоуп. — На це просто потрібен час.

Поки ветеринар оглядав тваринок, Амелія та Сем прибирали клітки.

— Бридота, — сказав Сем, витираючи липкий пташиний послід із клітки Геббі.

І папужка повторила:

— Бридота!

Дівчинка розсміялася. Вона цілком згодна із Семом. Але ця робота була варта того, щоб постійно бути поруч зі звірятками! Амелія прибрала кролячі какулі Хоппі, а потім застелила її клітку чистим папером і свіжою соломою.

— Ви чудово попрацювали, — похвалив їх містер Гоуп. — Не забудьте вимити руки!

Амелія усміхнулася Семові, коли вони мили руки біля раковини.

Після цього діти з ветеринаром повернулися до приймальні. Там біля ніг кремезного фермера з густою сивою бородою лежала чорно-біла вівчарка. Вона сумно поклала голову на його гумові чоботи.

— Містере Нікольсе, доброго ранку, — привітався містер Гоуп. — Що трапилося з Люсі?

— Вона нічогісінько не їсть, — відповів фермер.

— Я думаю, причиною цього можуть бути болі в животі.

Містер Гоуп присів і обережно відкрив пащу собаки. Діставши з кишені своєї сорочки маленький ліхтарик, він зазирнув всередину. Собака заскавулів.

— Як же мені її шкода, — прошепотіла Амелія. — У неї, мабуть, дуже болить животик!

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ